

Изази суботом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ и АУСТРО-УГАРСКУ (с БОСНОМ и ХЕРЦЕГОВИНОМ) на годину 6 ф. на по годину 3 ф., на четврт годину 1 ф. и 50 пољина.

За све остале земље у ЈЕВРОПИ и АМЕРИЦИ: на годину 20 франака, на по годину 10 франака, на четврт годину 5 франака.

# ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Л И С Т   З А   П О Л И Т И К У   И   Њ И Ж Е В Н О С Т .

Претплата шље се у плаћеним писмима непосредно администрацији „Глас Црногорца на Цетиње, а може се и картом упућеница на пошту у Котор. Дописи шље се уреднишћу. Рукописи се не враћају.

За огласе плаћа се, по простору који заузму на петита, 7 новчића од реда за први пут, а за сваки даљи пут по 5 новч. За огласе веће и на дуже вријеме попушта се.

## ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД.

Цетиње, 27 јуна.

Дакле тројни савез опет је обновљен и то на шест година. Италија је пристапа опет уз Аустро-Угарску и Немачку и под владом Рудини Никотерином, која је замијенила владу Криспиу, истина не да се ослободи тројног савеза него да се ослободи великих ратних трошкова, који су Италију финансијално упропастили; и што је још значајније, нова влада имала је измирити Италију са Француском, да би се дошло до француско-италијанског трговачког уговора, од кога зависи финансијално-економни препород Италије. Све је то говорило противу тројног савеза, премда је маркиз Ди-Рудини вазда говорио, да није намјера његове владе да растргне тројни савез. На сваки начин ни пријатељи ни непријатељи тројног савеза нијесу били на чисто ни у Италији ни изван Италије. Једино је свакоме било извјесно, да је Криспија оборила крајња левница због његове вањске политике, и по томе да ће нова влада остати на крмилу краљевине докле успогађа тежњама њезинијем.

Најновије неизвјесност односно међународног положаја Италије ишчежава: Цар немачки и први министар краља италијанског савремено кажу, да је тројни савез обновљен и на шест година продужен, по тај свршени чин Рудини није био у стању да саопшти народном представништву, нити га је могло народно представништво санкционирати својим гласовањем, јер то није допуштала крајња левница.

Дан одговора на интерпелације о вањској политици у италијанском парламенту, који се очекивао нестрпљењем, био је такав, да га још није било у летопису ниједног парламента јевропског. Тај дан је био одређен у суботу 27 јуна по новом календару, но крајња левница због неке поврједе пословног реда, а знајући како ће гласити одговор владин, није дала да се даље иде и сједница се парламента завршила у највећем нереду. Сјутри дан се у педјељу наставио још виши неред, и ми доносимо на другоме мјесту оне те сједнице, која је врло значајна за новообновљени тројни савез. Срећа по владу што је то била пошљедња сједница овога засједања, те ће тако мирно продужити до новембра; али „Риформа“, орган Криспинијев, пита: којим правом кабинет Рудини-Никотери оставља на влади? и позивља Крупу да проучи ситуацију и да пађе начина да је ријешити.

У сенату је овако Ди Рудини образложио ово обновљење савеза: Италија постојаношћу хоће мира, јер јој је мир потребит. Али влада хоће и да се уздржи равнотежије у Јевропи и status quo у средиземном мору. Да то постигне влада је тражила споразума са државама, чији се интереси слажу са италијанским. Измјена мисли између Италије и Инглеске била је коју годину назад, и отада су оне биле у споразумљиву. Што се тиче Немачке и Аустро-Угарске зна се већ колико је искрено и чврсто пријатељство, које их с Италијом спаја. Ти односи били су, јесу и биће јако јемство мира. Приближавао се час, у ком су се ови уговори имали поновити, и наравно наступила је неизвјесност. Сагласно са савезницима он је мислио да треба ту неизвјесност прекрнути, и прије него истеку стари уговори нови ће станути

на снагу. Ови савези биће чврсто уздржани и они ће за дуго мир у Јевропи уздржати. Мисли да ће цијела Јевропа признати, да је дјело италијанске владе мудро. Мисли да је обновљењем тројног савеза послужило отаџбини. Тако је говорио Рудини.

Наравно, услови обновљења и садржина новијех уговора није позната; али су сви изгледи, да је Италија збиља овога пута добро шћарила, јер су је централне царевине по сваку цијену морале за обновљење задобити.

На прашкој изложби била је опет велика политичка демонстрација међународног карактера. Поводом ове знамените изложбе била је прошле педјеље свечаност гимнастичких дружина чешких, на коју су дошли изасланици пољскијех, словенацкијех и хрватскијех гимнастичких дружина, које носе лијено име „Соко“. Осим тога било је и изасланика францускијех гимнастичких дружина. Свечаност је иснала сјајно. Здравница градоначалника Шолца Словенима и Французима тако је свијех електризирала, да су га Пољаци и Французи преко све сале на руке поселили; то је исто било с делегатом познаницијех Пољака Андрејевскијем и делегатом хрватскијем из Загреба Маџуром, који су Словенству надражили. Прашки листови радују се постигнутом успјеху, а бечки нападају значај свечаности, на којој су се чиниле демонстрације за Русију и Француску. *Нова слободна Преса* називље свечаност панславенском демонстрацијом противу тројног савеза, која је опаснија од Вашатовог говора.

Изјава Тилшера у рајхсрату односно Вашатовог говора, била је учинила тако ружан тисак у Петрограду, да је *Новоје Време* по њој судило, да су Младочеси за тројни савез а противу Русије. На то су похитали *Народни Листи* изјавом, да се цио чешки клуби цио чешки народ у самој ствари слажу са Вашатом, а да је Тилшер само хтио рећи, да сада није била умјесна бесједа Вашатова. Чеси неће се никад одрећи водства аустријскијех Словена, нити игда изгубити руске симатије. Од побједе Русије зависи и препород чешког народа, а за народ пољски била је несрећа, што се у њему угушио Хуситски покрет. Бесједе пољачкијех заступника у рајхсрату нијесу израз јавног мњења у Галицији. То се могло дознати са уста пољачкијех госта на прашкијех свечаностима.

Тако поручује главни орган младочески пријатељима и непријатељима тројног савеза.

Као што смо у пошљедњем броју донијели, Цар немачки крећајући из Хамбурга на пут, објавио је обновљење тројног савеза. О том његовом путу петроградске *Новости* пишу: „Цар Вилхелм отпочиње нова путовања, којима је смјер већ одавна познат. Цар се и на пређашњем свом путовању старао да веже с разнијем владама јаке везе, па у згодној прилици и савезе. Колико су били успјешни резултати његовог путовања, то ће већ показати будућност. Сад се Цар спрема да путује у Холандију, Белгију и Инглеску. Ово садашње путовање не обраћа на се ни близу онакву пажњу, као пређашња путовања његова, нешто због тога што је то постало обична ствар, а нешто и због тога, што је стање ствари већ толико одређено, да му високи путник не може ништа ново додати. Из Лондона јављају, да је

инглески министар спољних послова Фергусон опет одрицао учешће Инглеске у тројни савез. Међу тијем овај нам факт неће сметати, да садашњи долазак Царев у Лондон сматрамо као свршетак оне дипломатске игре, која носи наслов: преговори о придружењу Инглеске к „лиги мира“. Немачком Цару спремају у Лондону свечан и сјајан дочек, а то значи да јавно мишљење у Инглеској одобрава у начелу политику Салзберову и да је готово потпуноћи снагу тројног савеза. Што се тиче Холандије и Белгије те су двије државе према Инглеској дии мињогес, али и оне имају извјесног значаја по тројни савез. Оне ће морати кад-тад доћи у тијесан однос с немачком царевином, а Немачка се наравно неће одрећи ни холандских ни белгијских лука и са задовољством ће ставити тачку у историји Холандије и Белгије.“ Цар је истина званично свечано дочекао у Холандији и у Инглеској, али у Амстердаму, престолници холандској, била је велика народна демонстрација противу ове цареве посјете. Око 4000 радника скупило се у једном локалу и вођ њихов Домела је осудио владу што је издала трошкове на дочек Царев. Још се ту говорило жестоко против Цара Немачког, и збор се разлико уселицима: „Живјела република!“ и „Доље са Царом Немачким!“ Полиција је расћерала демонстрате и многе уапсила. Сви холандски листови протестују против светулног придружења Холандије тројном савезу. Особито америкална странка устаја је управ непријатељски против Цара Немачког. Међу тијем из Берлина се тврди, да је ова цареве посјета у Амстердаму проста учтивост према Краљици-регенткињи и малољетној Краљици без икакве политичке важности. На сваки начин ово већ систематичко путовање Цара Немачког од једног двора до другог врло је карактеристично за међународни положај Немачке царевине!

## ИТАЛИЈАНСКИ ПАРЛАМЕНАТ.

Сједница 28 јуна.

Како је дан прије сједница била нередом прекинута трибуне су препуне. И дипломатске трибуне су пуније него јучер. Ту су сви министри. Тек се отворила сједница председник даје ријеч Кавалотију, који осуђује јучерашњи поступак председников, који је изио на дневни ред интерпелацију Брина, од владе наручену, прије интерпелације Колајана, о којој се имало прије расправљати. Позивље Брина да одустане од интерпелације. Рекло се да 20 заступника хоће да импонирају 500-и. Али се тако није говорило кад их је мало било који су показивали пут народног препорођења. Када постоји једно право, доста је само један да га брани противу ма којег броја.

Имбријани доказује, да је сједница незаконита, јер када председник изађе ушледа гунгуле, не може се наставити сједница у дан свечаности. Стога председник који је опколио парламент жандарима имао је прије поштовати кућени ред. Дана је педјеља а сјутра Петровдан. И пошто смо на незаконитој сједници, ако хоће председник да говори, ја му могу ријеч дати.

Председник. То вриједи, кад председник изађе а не назначи дневни ред за идући дан. Ја сам реко синоћ: Одлажем за сјутра на 2 сата.

Имбријани. Нико вас није чуо! (Бука). Председник. Ја сам рекао. (Вика с крајње левнице).

Имбријани. Али сте ви исто у потрјешци. Ви не одређујете дневни ред него камара. Ви не можете ништа сами учинити. Не мојмо опет понављати јучерашње каприце. — Председник. Председник одређује вазда дневни рад, и кад нема противљења, држи се прихваћен.

— Имбријани. Али јучер није вас нико разумио. — Председник. Тврди да је одредио дневни ред. — Имбријани. Говорите што хоћете. Наше је право погажено. (Вика велика) Председник. Ја ви не допуштам да ми поричете што ја тврдим. (Пљескање).

Имбријани. Пљескање не може угушити истину. Председник није имао јучер прекинути дневни ред, да прими Бриноу интерпелацију. Да сам ја јучер подио интерпелацију не би је изио. Остро критикује поступак председников.

Председник. На дневном је реду интерпелација заступника Брина о вањској политици. (С крајње левнице подиже се вика кад је Брин устао да говори.)

Кавалоти. Питајте Брина одустајте ли! (Бука и вика велика с свијех страна). — Брин говори али се не чује ништа. — Рудини устаје да одговори Брину, али крајња левница не допушта да му се једна ријеч чује. — Брин је задовољан одговором. (Настаје права гунгула.)

Колајани. Био сам подио интерпелацију о забрани митинга, али на очиглед и с ког поступка... (Велика вика.) повлачим је. (Опет велика гунгула.) Кад се мало умирило устаје Спирито и он повлачи своју интерпелацију. Такођер Принети своју.

Де Мартино устаје противу понашања крајње левнице. Кавалоти скочи са свога мјеста и приближи се говорнику, којега пресијеца грудима. То је био почетак тучи какве није било у парламенту од 1848. Сонино баца на Кавалотија свезак дневног реда ијетко. Кавалоти напане на Сонина. И започе туча. Више од 200 заступника устају један противу другог, пеују се, дрмају, туку. Настаје прави пакао, који траје више од 20 минута. Министри су се дигли на ноге па стрављени гледају што се чини. Председник је оставио своју столицу. Многи су изишли из једне стране. Некога су извукли. Чиниле су се испразнити све трибуне па и дипломатске. Мало по мало почела се етишавати бука. За тијем председник долази на његово мјесто. И други заступници почињу се окупљати. Кад је био опет свак на своме мјесту, председник даје ријеч најстаријему по годинама заступнику Кавалету, који закљиче све заступнике да се измире, да свијет не промисли, да су представници Италије несложни у ономе, у чему лежи величина и будућност отаџбине. — Бо-вио (од стране крајње левнице) придружује се патриотичној изјави, јер сви желе величину отаџбине. — Председник од стране свијех заступника чини то исто, уз одобравање цијеле камаре.

Овако ту сједницу описује римска „Риформа“, али телеграми римски по бечкијем листовима представљају је много живљим бојама. Ево како описују саму тучу ти брзојавни извјештаји: „Кад је почео Де Мартино да говори противу понашања Кавалотија и његовијех другова, скочи Кавалоти са своје столице, вичући: „Допове, ти ме још вријеђаш! — и хтједе Де Мартина згребити, по у томе ухвати се са Маријом, кога највећом жестином шаком по лицу удари. Марио га зграби и баца низ стубе. Кавалотијеви пријатељи скокише и у један час пред министарскијем столицама склопи се један чвор људи, из којег су вириле само главе, доким други леже по земљи, те се туку и валају. Тај бој на шаке, ударање ногама, чување косе траје дуже времена. Сиромашнога Колина, бившега министра просвјете, и старог Павомелија једва су добри пријатељи извукли из те гунгуле; сиромаси су добили таквијех удараца, да су одмах морали тражити љекарске његе. Кавалоти је изио истина живу главу али и крвав нос.“

Овај ће приказ сигурно мало умијерити радост у Израилу са обновљења тројног савеза!

## ПРЕГЛЕД ЛИСТОВА.

Прашка Политик доноси један чланак под насловом „Инглеска пред промјеном владе“, који може и наше читаоце интресирати. Од великога је значаја у Инглеској било, како ће се Ирланда (Ирска) одавати према своме вођи Парселу, који је свој углед друштвени био компромитирао са једног бра-





како лијево прихвати заставника, а десном високо диже заставу. Положај је у застави веома природан и у лијепој потезима изведен. Дупа му је одлетјела већ, али је тијело још задржало своју тешкост и савиљивост; но живе, унутарње моћи више нема. Лијепо је потезима изведен и положај у матере Србије, и пун је израза покрет цијелог тог вјеша женског. Гледалац има пријатне и поучљиве забаве у изучавању природног схваћања цијелог призора, од стране уметника у срањивању тијела пуна живота са тијелом без душе. Стојећи пред самом групом, има даље уживања у посматрању брижљиве израде свега, до најмањег дјела, на овом раду, што се већ и на снимку може да опазити. Група је и по замисли, и по склопу, и изради, одличан посао, и заслужује, да се, од сталнијег градива — од бронзе — салије. Могло би тако красити какво јавно мјесто — трг или шеталиште, — на поред уживања што га даје, са уметничког гледишта, бити и подстрекач на грађанске врлине, корисне по опште добро. Јунаштва и пожртвовања не треба само на бојном пољу; за њега има маха и прилика и на толиким другим пољима, на којима се води борба за опште добро, за бољу срећу и будућност. И на пољу рада и знања, на пољу привреде и заната, на пољу уметности и науке, ваља бити јунак и готов на жртве. И на свим тим пољима гину који пут заставници, али трудом и жртвама својим отварају утрвена пута другима иза себе. Као на бојном, тако и на сваком другом пољу људског духовног и тјелесног труда, треба застава да је високо дигнута, и треба да је знак, који одушевљава и уздиже. Србији нијесу потребни само борци пушком и сабљом, но и борци вриједним мишицама и бистрим умом, којима је животни задатак: смишљен, свијесан, вјешт и корисан рад.

(Нове књиге.) Примили смо штедеће нове књиге:

**Gordane** comedie en quatre actes par Lazo Kostitch. Traduite du manuscrit serbe et adapte a la scene française par Ch. Piguet. Corbeil Imprimerie J. Crété.

**О Суђењу Вјештица**, јавно предавање Дра Мил. Р. Веснића (на по се штампано из „Отаџбине“). У Београду 1891.

## ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ.

Цетиње, 28 јуна.

(Са Двора.) Пошто су медицински стручњаци аукторитети у Хајделбергу, напустили да болјест Њезиног Височанства Књагинје Милене захтијева радикално средство операције, која се може извршити без опасности за драгоцјени живот Њезиног Височанства, уторник у јутро кренули су пут Хајделберга Његово Височанство Књаз Никола и Његова Свјетлост Књаз Нашљедник Данило да буду присутни уз Високу Владарку када се тај сајет медицинске науке изврши. У њиховој се пратњи налазе г. г. Славомир Ђурковић, адјутант Његова Височанства, и г. Ш. Ниге, професор Њег. Свјетлости Књаза Данила. А до Котора Их је пратио госп. Гавро Вуковић министар иностраних дјела. Послије кратког одмора на Његушима, Високи путници кренули су пут Котора, гдје су се имали укрцати на пароброд у 5. сати послје подна; по пошто још није био пароброд приспио, Њ. Височан. Књаз Никола и Њег. Свјетлост Књаз Данило употребили су ту прилику да се у истијем кољима прођу оном дневном обалом покрај самог мора до на крај Прчања. При повратку Високи путници су изволили одморити се у кући г. Цера Рамадановића, књаж. прв. агента у Котору, одакле су се укрцали у 8 сати на пароброд и одма кренули даље.

Висока царско-краљевска Аустро-Угарска Влада и овом приликом ваздашњом љубазношћу ставила је на расположење Његовом Височанству свој пароброд „Андреас Хофер“.

С пута Његовог Височанства примили смо овај брзојав:

БЕЧ, 27 јуна. — Књаз Никола и Нашљедник Данило приспјели су данас овдје.

Даље примили смо од истог „Кор. Бира“ штедећи брзојав:

ГЛАХЕНБЕРГ, 27 јуна. — Велики Књаза Петар Николајевић са Великом Књагињом Милицом овдје су приспјели.

(Г. К. М. Аргиропуло) повратио се здраво у нашу средину са свога пута по нашој држави у понедељник. У пратњи доброг познаваоца Црне Горе г. Ровинског г. Аргиропуло кренуо је из Подгорице право у Васојевиће на Андријевицу, отолан у Колашину и манастир Морачу, па преко Горње Мораче и Јаворја у Тушину, гдје је имао прилику да посети Војводу Новицу Церовића. Из Тушине приспио је у Жабљак, одакле је у друштву Војводе Лазара Сочинце преко Дурмитора доша у Пиву у Горанско, гдје је предано код Војводе Сочинце и походио чувени манастир пивски. Из Пиве је кренуо пут манастира Косијерева, и на том путу походио је славно бојиште — Вучиј-до. Из Косијерева је преко Грахова и Цуца стигао на Цетиње седамнаести дан овога тако труднаг путовања, како чујемо, са најљепшијем утисцима општег предјела, које није до сад познавао, особито Васојевићке пахље, Мораче и Колашинске околине. Такођер се хвали на дочек, који је свуда био без званичног карактера, интиман и гостоприман, као Русу и преставнику братске нам Русије, најпријатељскије државе наше отаџбине. Особиту је пажњу обратио на старе српске задужбине као манастире Морачу, Пиву и Косијерево; па на мјеста знатнијих битака око Мораче, на Вучјем-долу, Граховцу и т. д.

Г. Аргиропуло ноћас креће са г. Ровинским преко Котора пут Улциња.

(Деманти.) Још недавно њемачки листови разносили су извод неког писма, које би био управно Његово Височанство Књаз Никола првоне краљевскоме Регенту г. Јовану Ристићу у Београд, те су редом и наши листови тај извод прихватили и још се њим баве. Ма да су односи између Његова Височанства и г. Јована Ристића најбољи, ми смо овлашћени, да изјавимо, да у пошљедње доба није Његово Височанство никакво писмо управљало првоне Регенту Краљевине Србије а најмање у смислу растуреног писма.

(Султански дар.) Његово Величанство Султан Абдул-Хамид послао је на дар Његовом Височанству Књазу Николи два лијена коња кандидске расе — „рабана“, који су стигли још прошле недјеље. Коње је ове бирао и овамо унутро гувернер Кандије, бивши изванредни посланик турски на Цетињу, г. Цевад-паша.

(Г. Митрополит Хаџи-Сава) изгубио је јединог брата, који му је скоро преминуо у Сарајеву. Његовом Високопреосвештенству стижу многобројне изјаве саучешћа у његовој тузи од Његовићких многобројнијех пријатеља и поштовалаца с разнијех страна.

(Годишњи парастос) никад непрежаљеноме пок. командиру Бош у Мартиновићу приредила је у бајичкој цркви 25-ог т. м. породица покојникова, на ком су били Велика Војвођиња Госпођа Стане Миркова, више пријатеља и поштовалаца покојниковијех са Цетиња и цијело племе Мартиновића. Парастос су отслужили г. протопоп Крето Матановић, парох Марко Мартиновић и митроп. протођакон г. Ф. Радичевић. По парастосу роднице Бош-кове на гробу су му паршале, те су многоме истргнуле врелу сузу за узор-јунаком и узор-човјеком, неумрлим Бошком Мартиновићем.

(Снадарске власти.) од како је отпочела онет редовна пловидба по скадарском језеру, подлажу путнике, који би шћели из Скадра нашим паробродом „Данилом“, да путују некијем изванреднијем таксама. Чујемо да је висока Књажевска Влада одма учинила нужне кораке противу те новине, која ће, нема сумње, бити одма укинута.

(Инжињерска комисија.) која се бавила трасирањем личје од Плавнице на Лим близу Андријевице за „деко вил“—жељезницу, већ је свој рад довршила, и ми се надамо, да ће се брзо

и радња на овој линији започети. Прва је сврха ове жељезнице експлоатација шума још нетакнутијех уздуж све линије, које обећају држави и народу велике користи. О важности у опће ове жељезнице као комукационог средства, други пут ћемо проговорити.

(Изложба ручног рада) ученица овдјешње основне женске школе, прошле недјеље била је добро посјећена. Ту је било од најпростијих до најфинијих радова, који свједоче, да гђа учитељица Јелена Вицковићка не жали труда ни бриге око напретка својих ученица.

— Пишу нам из Бољевића 18 јуна:

Ушљед огласа у 10 броја „Велике Србије“ обратио сам се г. Кости Д. Великију у Свилајевцу, који ми је послао на дар сјемена од свиленијех буба, колико сам тражио, што сам подијелио по народу. Овогодишњи лијепо плод показао је да је ово сјемено једно од најбоље и за народ најкорисније врсте. Нека је хвала племени томе дароватељу на овако корисноме дару од стране цијелог народа, који се његовијем даром користио!

Прото Вуко Пламенац.

— Пишу нам из Мораче 14 јуна:

Господа консули из Скадра, енглески г. Хари Х. Ламб и италијански г. Феличе Маиса посјетили су тројичинске недјеље ову славну немањичку задужбину, манастир морачки. При поласку своје дадоше игумну морачкоме, О. Михајлу Дожићу један наполеон у злату, да га подијели мјеснијем сиромасима, што је О. игуман одма и учинио.

## РАЗЛИЧИТО.

(Лесене и панамски прокоп.) Брзојав је из Париза дојавио, да је проти Лесене поведена судбена изтрага ради панамског канала и његова господарства. Друге неке вијести помињу, да се је Лесене тобоже хтио усмртити рад неуспјеха свог дјела, напосок се и та вијест добија то каже, да се садашњи поступак само рад тога предузмије, да незастари читав предмет. Било како му драго, нико неће узкратити старцу од 68 година, који је суецким прокопом стекао за јевропски промет неумрлих заслуга, свога саучешћа. Који су узроци, да панамски прокоп, који би заиста за Америку био тако важан, као суецки за Јевропу, а имао би и уплива на јевропску и свјетску трговину, неуспјеха, тешко се може казати, јер новчано питање није мјеродавно ондје, гдје се ради о таквим интересима. Чини се, да је не успјех више у политичким односима централно-американских власти. Панамски прокоп основан је на дужини од 75 километара с ширином од 22—56 и дубином од 8-5 мт.

Године 1876 Лесене је у Паризу основао међународни одбор, који се је бавио свим питањем. Године 1879 дала је колумбијска влада концесију за грађу прокопа, а конгрес, који се је год. 1879 у мају састао у Паризу, одлучио је, да се прокоп изгради без водених брана или запора, по с тунелом од шест километара дужине. Трошкове су цијенили на 1050 милијуна. Лесене је на то основао друштво за грађу прокопа и купио концесију за 10 милијуна. У децембру 1880 било је уписано тек 590.000 дионица по 500 фран. а већ 1 фебруара 1881. започете радње. У јуну 1882 купине панамску жељезницу за 94 милијуна франака. Год. 1885. признао је Лесене, да ће радње стајати 1200 милијуна франака, пак је предложио, да се издаде нових 500.000 дионица по 500 фр. Но подписало их се је сам 458.802. Напошљетку су напустили намјеру, да граде прокоп без запора, а Ајсел је обрека, да ће саградити прокоп са запорима до јула 1890. Но пошто није пошло за руком наћи потребних новца, морале су се радње у марту 1889 обуставити и тако је ово велико дјело запело, а концесија пропала. Пасиве износе 1.171.654.000 франака, а активе 231.160.000 франака и 255.000 хектара земљишта. (Н. Н.)

(Нови Монте Христо.) Монте Христо је потамљен. Богатство и благо, што га је нашао Едмунд Дант, малено је према оном, што су га открили — како јављају енглески листови — подузетници, који у Рио де Женејру раде двор Сан Антонија. У подземним галеријама ове зграде нашло се 112 жељезом окованих дрвених ковчега, четири жељезне шкрпње и шеснаест врећа, које садржавају у старим шпанолским новцима своту од 70 милијуна франака у злату. Осим тога нашло се много знаменитих списа, међу њима и упута патру Антониу Дезарту, супериору језуитског колеџа, да исплати краљу Јовану V. португискому приликом његовог доласка своту до 20 милијуна у злату. Мисли се, да су ове

новце Исусовци г. 1856. кад их је Помбал проговорио, овдје сакрили. Нашло се и много драгијех камења. Сад траже и 2400 клгр. злата у прашини и 945 клгр. злата у штапићима, који су такођер скривени како свједочи нађен инвентар. Мисли се, да ће се за овај иметак борити налазници, бра-зилска влада, краљ португалски и Исусовци. У колико се потврђује ова вијест енглеских листова није познато. (Н. Н.)

(Како је Лондон расло.) Лондон имаде љетос 4.211.056 становника. Г. 1801. имао је 958.863, 1811. већ 1.138.815, 1851. 2.362.236, 1861. 2.803.989, 1881. 3.815.704 становника. Од 1851.—61. порасло је становништво за 19%, од 1861.—71. за 16%, од 1871.—81. за 17%, а од 1881. до 1891. за 10%.

## ТЕЛЕГРАМИ „ГЛ. ЦРНОГОРЦА“.

ЛОНДОН, 22 јуна. — Влада вал-парајеска аретирала је два чиновника енглеског консулата.

БУДАПЕСТ, 22 јуна. — Уирибо је министар Коголничано. Гика је премјештен у истоме чину из Петрограда у Беч.

ПЕТРОГРАД, 23 јуна. — Генерал Фриде наименован је првијем заповједником војничкијем у Варшавском окружју, а Павлов другијем.

ЊУЈОРК, 23 јуна. — Принц грчки Ђорђе кренуо је пут Јевропе.

БУДАПЕСТ, 23 јуна. — Угрон је интерпелирао о обновљењу тројног савеза.

ЛОНДОН, 23 јуна. — Величанства њемачка поздрављени у Портвигторија од Принчева енглескијех, приспјели су у Виндзор, дочекани одушевљено.

БУДАРЕСТ, 23 јуна. — Вјенчане Принца Нашљедника са једном краљичином почасном дамом противно је уставу и зато се може сматрати као осуђено.

ПЕТРОГРАД, 24 јуна. — Царевић је приспио здраво у Иркутск.

ЛОНДОН, 25 јуна. — Фергусон изјавио је у камари да је споразуму енглеско-италијанском сврха уздржање status-quo у средиземном мору, као што је више пута казао.

ЊУЈОРК, 26 јуна. — Пароброд којим је кренуо Принц грчки Ђорђе пут Јевропе приспио је на (не разумије се које) острво знатном штетом и ваља да се поврати у Њујорк да поправи аварију.

ПЕТРОГРАД, 26 јуна. — По „Новом Времену“ велике маневре ове године биће у Бессарабији.

ЛОНДОН, 26 јуна. — Фергусон је изјавио да је било преговора и са француском владом односно status-quo у средиземном мору, али да то није за јавну дискусију.

БЕЧ, 27 јуна. — Србијанско регенство питало је, би ли била угодна Цару посјета Краљева око 18/10. Одговорено је врло пријатељски, да ће Цар примити Краља у Ишлу. Краља ће пратити Ристић и Пашић.

МЛЕТКЕ, 28 јуна. — Краљевски пар посјетио је енглеску оклопницу Бомбај. Краљ је наздравно великоме народу енглескоме, ваља вјерноме Италији. Заповједник брода одговорио је на ту здравницу, да ће срдачни односи између Енглеске и Италије остати као и до сада.

## ОБЈАВА.

Имање покојног Јована Аџића, продато је на јавној лицијацији, за рачун његових вјеровника, зато се позивају без разлике сви они који имају што потражити из масе пок. Јована, да се пријаве код подносиога Суда у најдањем року до Иљина дана ове године. Који се до тога рока не пријави, губи свако право на удоништво у заоставшћој маси.

Никшић, 6 јуна 1891.

Број 406.

Управитељ Вароши  
Б. Ђеловић.

Због Петров-дана, који сјутра у суботу помаже, овај број излази данас у нетак.